

Costa Brava

Tevreden kinderen, tevreden duikers

Toen ik na een lange tijd weer in Spanje wilde duiken, inmiddels met vrouw en kinderen, waren de eisen om te duiken veranderd. Duiken!? Oké, maar er moet wel tijd overblijven om de rest van de familie tevreden te houden. Zo af en toe een duikje met de duikschool, dat gaat wel, maar het moet ook anders kunnen. Inmiddels een paar jaar en vele Spaanse kantduiken verder heb ik een paar favorieten. Op deze locaties kan je volledig je duikhart ophalen. Daarnaast zijn het mooie en prettige plekken waar de overige gezinsleden zich niet hoeven te vervelen.

Tekst en foto's: Hans Leijnse

Als je niet weet hoe klein naaktslakken kunnen zijn, zie je ze over het hoofd. Sommige zijn slechts enkele millimeters groot.

Toen ik met mijn vinger over de kaart de kustlijn volgde, stuitte ik op de namen Aiqua Xelida, Aiqua Brava, Sa Tuna, Aiqua Freda en veel andere plaatsen die zich volgens de kaart zouden lenen voor een kantduik. Ik zocht namelijk naar plekken op de kaart waar de weg en de kustlijn elkaar raken zodat het water met duikspullen eenvoudig te bereiken is.

Eerste keus

Aiqua Xelida is mijn eerste keus. Volg vanuit Tamariu het weggetje naar het noorden. In de villawijk zie je vanzelf de bordjes. Er zijn ruime parkeermogelijkheden behalve in augustus en in het

weekend als veel Spanjaarden het kleine baaitje willen bezoeken. Om bij het water te komen, moet je naar beneden lopen over een pad dat vrij steil is. Goed voor je conditie, maar redelijk te doen. Vergelijk het met viermaal de dijk in Zeeland. Als je onderwater de baai uit zwemt, kom je vanzelf bij een klein tunneltje uit. Het is mooi begroeid met allerlei wieren en sponsjes. In de donkere partijen zijn zulke locaties het meest kleurrijk, in dit geval dus tegen het dak van het tunneltje. Rechts vanuit het tunneltje kom je op de zandvlakte uit die geleidelijk naar grote diepte loopt. Op het zand bevinden zich veel pietermannen en platvissen. Ga je na

het tunneltje naar links dan kom je allerlei grote rotsblokken tegen. Enige jaren geleden vond ik er een kortsnuitzeepaardje. Verder zijn er veel naaktslakken en octopussen. Wat die naaktslakken betreft: als je niet weet hoe klein ze zijn, zie je ze niet. Veel naaktslakken in de Middellandse Zee zijn slechts enkele millimeters groot. Het dichtstbijzijnde vulstation is in Tamariu of Aiqua Brava.

Zeebrasem

Om de baai van Tamariu te kunnen bereiken, neem je de linkerkant van de baai. Vanaf het strand zwem je onderwater langs de rotspartijen langzaam

De octopus trekt met zijn tentakels stenen over zich heen en creëert daarmee een uitstekende schuilplaats.

Mannetjes van de kardinaalbaarzen nemen de eitjes in de bek en verzorgen het aankomende kroost. Ze leven in rotsspleten.

Costa Brava

De kust in Spanje van Port Bou bij de Franse grens tot Blanes heet Costa Brava. Vrij vertaald betekent dat ruige kust. Costa Brava doet zijn naam eer aan want de kust is zeer woest door de vele rotsformaties die soms tot in zee uitlopen. Zij zijn de uitlopers van de Pyreneeën. Langs de tweehonderd kilometer lange, rotsige kust wemelt het van de fraaie baaien. Brede zandstranden zijn zeldzaam aan de Costa Brava. Eigenlijk liggen de enige twee de stranden in de enorme Golf van Roses en in de Golf van Pals. Maar juist de kleine, door groene pijnbomen omgeven baaitjes verlenen de Costa Brava zijn uitstraling. De stranden bestaan meestal uit grof zand, fijn grind of kiezels. Het water bij deze stranden is vaak buitengewoon helder. Het duiken speelt zich voornamelijk af aan de rotskusten.

dieper. Let wel op: op drukke dagen is het een komen en gaan van boten. Onderwater wordt de zandbodem afgewisseld door steeds groter wordende rotsblokken. Wat opviel, was de grote hoeveelheden zeebrasem die zich schoolsgewijs door de baai voortbewegen. Ook hier weer veel octopussen. Deze zeer goed gecamoufleerde inktvissen hebben naast hun camouflage-technieken nog een truc om zich voor

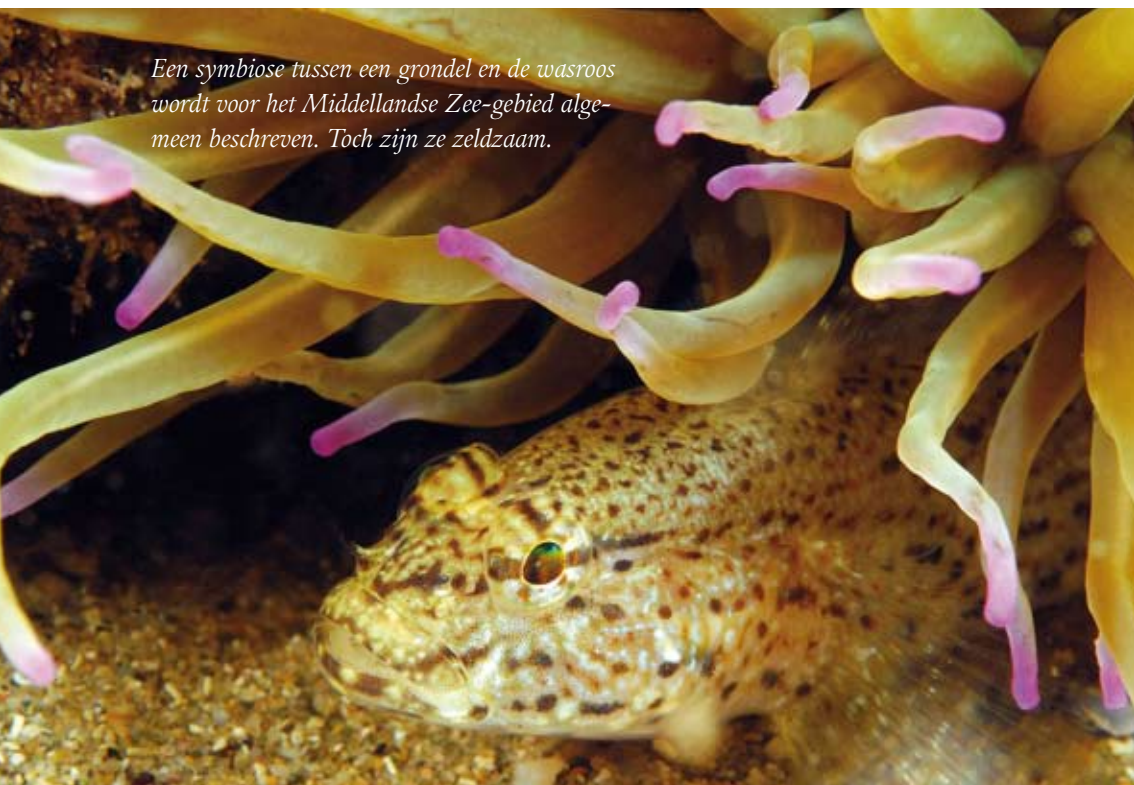
belagers te verstoppen. Als je over het zand zwemt, kom je geregeld een stapeltje keien tegen. Ze lijken opgestapeld. Grote kans dat een octopus zich hieronder schuilhoudt. Til voorzichtig enige keien op en je ziet de talloze zuignappen van de inktvis. Met deze zuignappen aan zijn acht armen trekt hij een aantal keien over zich heen waardoor de octopus prima verstopt zit. Het in het water gaan is eenvoudig. De auto staat

wel ver van de waterkant. Vulmogelijkheden zijn er aan het strand.

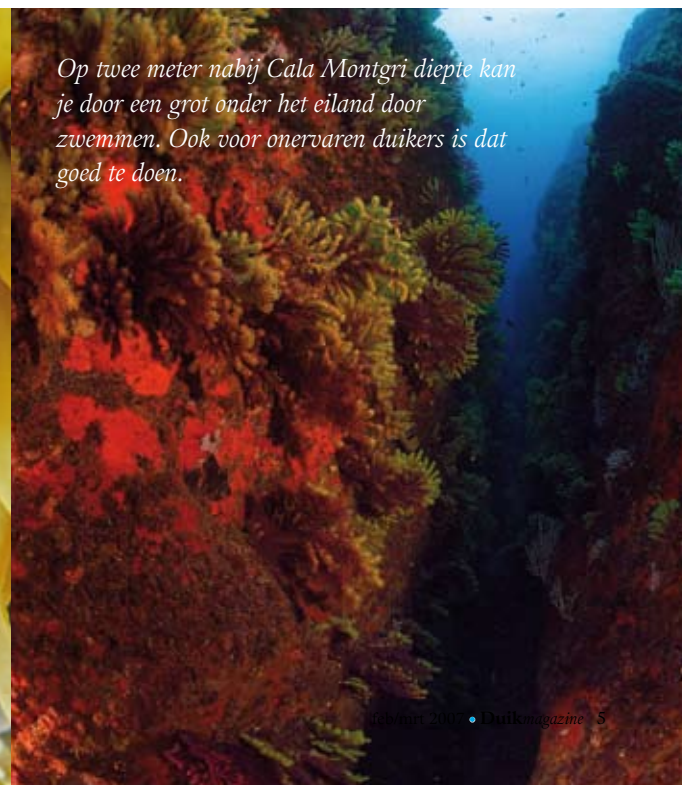
Kinderen

Aiqua Brava is de eerste keuze van mijn kinderen. Volg de weg vanaf Tamariu en Aiqua Xelida naar het noorden of volg de bordjes vanuit Begur. Voor het parkeren moet je betalen maar de auto staat dan wel op enkele tientallen meters vanaf het strand. Het is een zeer

Een symbiose tussen een grondel en de wasroos wordt voor het Middellandse Zee-gebied algemeen beschreven. Toch zijn ze zeldzaam.

Op twee meter nabij Cala Montgri diepte kan je door een grot onder het eiland door zwemmen. Ook voor onervaren duikers is dat goed te doen.

Wissel de kantduiken af met een bootduik die met één van de duikscholen. De riffen zijn de moeite waard.

commercieel uitgebuit baaitje met een paar restaurantjes en allerlei andere zaken die je op zo'n strandje kan verwachten. Vandaar dat mijn kinderen graag naar deze plek gaan. In tegenstelling tot de drukte boven water is het onderwater rustig en zeer de moeite waard. Volg vanaf het strandje rechts de rotskust. De Costa Brava doet zijn naam eer aan want het is er grillig onderwater. Wat als algemeen beschreven staat maar wat ik eigenlijk nergens anders in de Middellandse Zee zag, is de relatie tussen de grondel en de wasroos. Die is te vergelijken met de tropische symbiose tussen de clownsviis en de anemoon. Op deze duikplek heeft bijna elke wasroos zijn eigen grondel. Als je met je lamp in de spleten van de rotsen schijnt, kan je de rode kardinaalbaars zien. Bijzonder bij de kardinaalbaars is dat de mannetjes de eieren in de bek verzorgen. Voor duikers is de broedzorg van het mannetjes goed te volgen, mits je de tijd neemt om de kardinaalbaarzen in de rotspleten te bewonderen. Aigua Brava is een prima duikplek met vulmogelijkheden bij het strand.

Grot

Cala Montgri bij La Escala is de baai waar ik ruim 23 jaar terug mijn eerste Middellandse Zee-duiken maakte, in 1983 met Thijmen Hoolwerf. Altijd als ik in Spanje ben, kom ik er terug voor een duikje. En zover mijn geheugen mij niet bedriegt, denk ik dat het er onderwater in 23 jaar niet veel is veranderd. Om er te komen ga je vanuit La Escala naar het zuiden, richting camping Montgo, enige honderden meters voor de camping op de rotonde. Neem links het weggetje achter de camping. Je kunt je auto vlak boven de duikplaats aan de weg parkeren. Als de wind niet pal op de kust staat (tramuntana) is Cala Montgri ook een prima plek om te recreëren voor niet duikers. Midden in de baai zie je een enorme rotspartij. Op twee meter diepte kan je door een grot onder het eiland door zwemmen. Ook voor onervaren duikers is dat goed te doen. Tegen het plafond van de grot zie je alle kleurrijke lichtschuwe sponzen koralen en wieren. Rechts de baai uit vind je op twaalf meter diepte een enorme murene in een

Kwallen

In de zomer van 2006 luidde het Spaanse Rode Kruis de noodklok omdat er aan de Spaanse oostkust een kwallenplaag zou huishouden. Op enkele stranden rondom Barcelona gold zelfs een zwembod; op de Costa Brava zou de overlast eveneens groot zijn. 'Geen kwalletje gezien', aldus de auteur van dit artikel, Hans Leijnse. 'Wel werd ik geregeld door verontruste familie uit Nederland gebeld, want zij hadden in de kranten gelezen dat zwemmende toeristen door kwallen werden belaagd.' Toch meldden ook de Spaanse media dat in de zomer van 2006 meer dan tienduizend mensen zich voor kwallenbeten hadden moeten laten behandelen. De aanwas van de kwallen werd volgens wetenschappers veroorzaakt door de grote hitte in oost-Spanje. In augustus 2006 ontdekten Belgische onderzoekers van het Toxicologisch Laboratorium in Leuven waarom een kwallenbeet zoveel pijn veroorzaakt en waarom de pijn zo lang aanhoudt. Het gif van een kwal blijkt perfect te passen bij de pijnreceptor die pijnsignalen naar de hersenen stuurt. Daarnaast houdt het gif die receptor ook nog eens permanent open waardoor er onophoudelijk een schrijnende pijn ontstaat. Op de ontdekking is octrooi aangevraagd. (Bron: www.octrooicentrum.nl)

Info

www.hleijnse.nl

grot. Volgens de lokale duikbasisleider zit het dier er al jaren. Aan de weg vanuit La Escala naar de duikplek zijn een paar vulstations gestationeerd.

Leren kennen

Langs de kust van de Costa Brava zijn zeer veel mogelijkheden om te duiken. Kijk op de kaart of volg de kustweggetjes die her en der langs de kust lopen en je komt vanzelf een voor jou ideale duikplek tegen. Zelf vind ik het prettig om een paar plaatsen goed te leren kennen. Het voordeel daarvan is dat je steeds nauwkeuriger gaat kijken en elke

keer weer nieuwe soorten en plekjes ontdekt. De spectaculair mooi begroeide rifkanten op open zee kan je vanaf de kant helaas niet bereiken. Omdat ook deze riffen zeker de moeite waard zijn, is het aan te raden de kustduiken af te wisselen met een duik met één van de duikscholen. In bijna elk dorp langs de Costa Brava vind je er wel een; net als de mogelijkheid om je flessen te vullen. Wat dit laatste betreft, is het belangrijk je te informeren over de laatste keuringseisen van je duikfles. Die zijn een stuk strenger dan de Nederlandse en kunnen elk jaar veranderen. •